

Gönül Virane İken

– sahrayeli · 27 Ekim 2016

Gönül Virane İken

Sarıldıkça hayata, umutları bitmedi
Can ödün veremedi, gönül virane iken
Kovalayıp dursa da, hüznün baştan gitmedi
Göz öne seremedi, gönül virane iken

Boyun eğdi yıllarca, lal olan dili sustu
Kabuksuzken yarası, sancı vurdukça pustu
Feryadı duyulmazken, suskunluğuna kustu
Gam keder yeremedi, gönül virane iken

Harlarken alevleri, közler de içi yandı
Akıttıkça gözyaşı, damardan sızan kandı
Sabır taşı çatlatan, yaraya tuzu bandı
Göğsünü geremedi, gönül virane iken

Rengarenk açıyorken, aşk bahçenin gülleri
Şakıyarak üstünde, ölse de bülbülleri
Hasret ateşi harken, savuramaz külleri
Toplayıp deremedi, gönül virane iken

Mutluluk kelimesi, ağır geldi diline
Kalmadı tahammülü, buda böyle biline
Sıvandıkça toprağı, bulanıyor miline
Sonuna eremedi, gönül virane iken

Nesrin Önem
27 10 2016